PRACE GOSPODARCZE W OBIEKTYWIE

OPIEKUN

Kwartalnik parafii pw. Św. Józefa Oblubieńca NMP w Makowiskach *NUMER 3 (27) wrzesień 2021*

Drodzy Czytelnicy,

Zapraszam do lektury kolejnego numeru naszej gazetki, poświęconego istotnym dla życia parafii wydarzeniom bieżącym i historycznym. Szczególnie dziękujemy Panu Bogu za dar świątyni parafialnej i dobre serca tych wszystkich, którzy przez lata troszczyli się i wciąż troszczą się o nią.
Niech patron tego miejsca, św. Józef, wyprasza wszystkim darczyńcom potrzebne łaski u Boga.

Ks. Andrzej Chrzanowski
Proboszcz

JAK MIŁA PANIE JEST ŚWIĄTYNIA TWOJA…(PS.84)

145. ROCZNICA
KONSEKRACJI KOŚCIOŁA

PRZED NAMI...

WRZESIEŃ

26.09 – poświęcenie książeczek do nabożeństwa dla dzieci pierwszokomunijnych (godz. 9.00);
29.09 – Świętych Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała

PAŹDZIERNIK

01.10 – pierwszy piątek miesiąca
07.10 – NMP Różańcowej
10.10 – Dzień Papieski
poświęcenie różańców dla dzieci pierwszokomunijnych (godz. 9.00)
15.10 – koronka do Bożego Miłosierdzia
24.10 – Światowy Dzień Misyjny

LISTOPAD

01.11 – uroczystość Wszystkich Świętych.
02.11 – Wszystkich Wiernych Zmarłych
2-9.11– Msze św. oktawalne za zmarłych
05.11 – pierwszy piątek miesiąca
11.11 – Narodowe Święto Niepodległości msza św. za Ojczyznę (godz. 9.00),
14.11 – Dzień Ubogich
19.11 – Koronka do Bożego Miłosierdzia
21.11 – Uroczystość Chrystusa Króla
21.11 – Andrzejkowe spotkanie Seniorów
27.11 – Zabawa Andrzejkowa dla dzieci
28.11 – I Niedziela Adwentu

GRUDZIEŃ

03.12 – pierwszy piątek miesiąca
04-5.12– Rekolekcje adwentowe
05.12 – poświęcenie medalików dla dzieci pierwszokomunijnych (godz. 9.00)
05.12 – Dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie
08.12– Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, Zakończenie Roku św. Józefa
13.12 – Dzień modlitw za ofiary stanu wojennego
17.12 – Koronka do Bożego Miłosierdzia
24.12 – Msza św. na powitanie żłóbka (godz. 9.00)

MODLITWA ZA DZIECI ODCHODZĄCE OD WIARY

Coraz więcej rodzin zmaga się z dramatem odejścia dzieci od wiary. Często rodzice nie mają wpływu na porzucenie praktyk przez ich dzieci, ich życie w stanie grzechu ciężkiego oraz utratę wiary. Pozostaje czasem tylko modlitwa. Zapraszamy rodziców chcących modlić się za swoje dzieci, a także wszystkich, którzy chcą wspomóc takich rodziców w każdą **1-szą niedzielę miesiąca** na Mszę św. **o godz. 12.00**, a po niej na modlitwę adoracyjną przed Najświętszym Sakramentem.

PAŹDZIERNIK MIESIĄCEM RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO

„Maryjo Dziewico, pomóż mi tak ukochać modlitwę różańcową, bym jej nigdy nie zaniedbał, by się stała moją codzienną potrzebą. Niech ta ewangeliczna modlitwa stanie się coraz silniejszą więzią łączącą mnie z Jezusem i z Tobą, hołdem dziecięcej pobożności i miłości, umocnieniem i zachętą do radosnego i sumiennego wypełniania obowiązków w naśladowaniu Ciebie i Twojego Syna."

„ŚWIĄTYNIA BOGA JEST ŚWIĘTA, A WY NIĄ JESTEŚCIE" (1 Kor 3,17)

Konsekracja, czyli uroczyste poświęcenie kościoła i ołtarza, zalicza się do najważniejszych aktów liturgicznych. Jest to Boża pieczęć, która potwierdza na zawsze, że jest to miejsce, w którym niebo spotyka się z ziemią. W obrzędzie konsekracji występuje wiele symboli o głębokim znaczeniu. Na początku Biskup Konsekrator święci wodę, ściany kościoła, ołtarz i wiernych. W tym akcie nawiązuje się do chrztu, który czyni z nas świątynię Ducha Świętego. Po liturgii Słowa następuje namaszczenie olejem ołtarza i ścian kościoła. Ołtarz namaszcza się, aby służył do sprawowania Najświętszej Ofiary. Namaszcza się ściany kościoła, bo ma być odtąd domem Bożym. Potem następuje ich okadzenie, co symbolizuje, że tutaj modlitwa, jak

woń kadzidła, wznosić się będzie do Boga. Na koniec uroczyście oświetla się ołtarz i miejsca namaszczenia ścian oraz zapala wszystkich inne świece. Ich płomień oznacza Jezusa Chrystusa - Światłość świata.

Kamień węgielny pod budowę kościoła w Makowiskach poświęcono w sierpniu 1837 r., kiedy proboszczem był ks. Antoni Romanowski (1826-1869). Nowa świątynia, również pod wezwaniem św. Bartłomieja Ap., stanęła w miejscu zniszczonego zębem czasu, drewnianego kościoła z murowanym prezbiterium, krytego gontem. W roku 1841 budowa została całkowicie zakończona i kościół poświęcono. Po śmierci ks. Romanowskiego w roku 1869, zarząd nad parafią objął ks. Marcin Tęczyński, którego staraniem kościół został wewnątrz i na zewnątrz odrestaurowany.

Po zakończeniu tych prac świątynia została uroczyście konsekrowana przez bpa Wincentego Chościak-Popiela 21 września 1876 r.
Od 1987 r. w dniu konsekracji kościoła odbywa się całodniowa adoracja Najświętszego Sakramentu.

O MISJACH NA KUBIE

Spotkanie z misjonarzem jest zawsze pamiętnym wydarzeniem dla społeczności parafialnej. W minionym czasie dzielili się z nami swoim świadectwem pracy misyjnej ks. Sławomir z Kazachstanu, s. Anna z Demokratycznej Republiki Konga, czy też o. Eric Kossi Hounake, misjonarz Werbista, dla którego ziemią misyjną od kilkunastu lat jest nasz kraj, bowiem urodził i wychował w afrykańskim Togo. W pierwszą niedzielę sierpnia br. gościł w naszej parafii ks. Dariusz Chałupczyński, misjonarz pracujący na Kubie, który wcześniej, przez okres 10 lat, posługiwał w Kamerunie. Opowiadał z dużym entuzjazmem o swojej pracy oraz o problemach, z jakimi muszą się zmagać mieszkańcy tego kraju. Mówił o tym, jak wyglądają praktyki religijne w dobie pandemii Covid-19, o duszpasterskich „wizytach domowych" wśród swoich parafian, z których wielu nie umie nawet wykonać znaku krzyża. Dowiedzieliśmy się, że wśród Kubańczyków odczuwa się coraz większy głód wartości duchowych, z których zostali wyzuci przez ponad pół wieku panowania komunizmu. Szczególnie ciepło wspominana jest wizyta Jana Pawła II, wizyta przełomowa, bo Kościół powstał z kolan i został niezwykle umocniony. Od tego czasu przywrócono możliwość świętowania niedzieli oraz Bożego Narodzenia. Potem była wizyta Benedykta XVI, po której Kubańczycy mogą obchodzić Wielki Piątek jako dzień wolny od pracy. Ewenementem jest także odradzający się masowy ruch pielgrzymkowy do sanktuarium narodowego Matki Bożej Miłosierdzia w El Cobre.

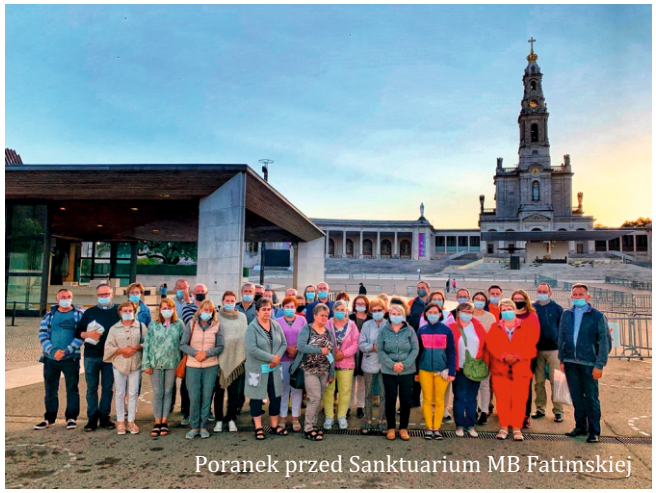

Madonna z El Cobre

Księdzu Dariuszowi życzymy na misyjnych szlakach wielu łask Bożych, szczególnie dobrego zdrowia i opieki Maryi Gwiazdy Nowej Ewangelizacji.

PARAFIALNA PIELGRZYMKA DO FATIMY

W dniach od 3 do 10 lipca br. odbyła się parafialna pielgrzymka na Półwysep Iberyjski do portugalskiej Fatimy oraz Santiago de Compostela w Hiszpanii. Dla każdego z pielgrzymów był to czas wielkiej łaski. Msza święta – centralny moment każdego dnia, obecność w miejscach związanych z życiem Franciszka, Łucji i Hiacynty oraz objawieniami Matki Bożej, droga krzyżowa oraz wieczorne procesje różańcowe ze świecami stały się dla każdego z uczestników niezwykłym doświadczeniem duchowym. W programie ponadtygodniowej pielgrzymki znalazły się również miejsca dziedzictwa narodowego Portugalczyków oraz znaczące sanktuaria, gdzie pielgrzymi polecali Bogu sprawy osobiste, rodzinne i naszej wspólnoty parafialnej.

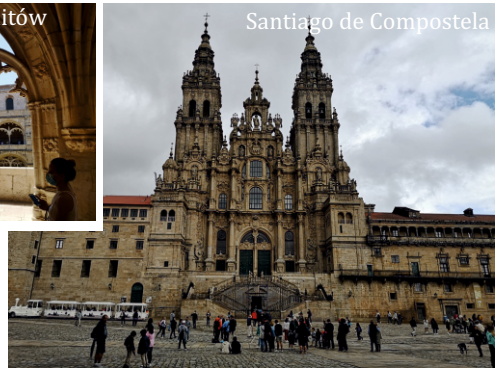
Poranek przed Sanktuarium MB Fatimskiej

U Templariuszy w Tomar

Klasztor Hieronimitów w Lizbonie

Santiago de Compostela

Wieczorna procesja różańcowa

Nad oceanem w Nazare

„MODLITWA, PRACA I MILCZENIE”

W dniu 19 sierpnia br. kościół parafialny w Makowiskach stał się kolejną z archidiecezjalnych stacji ustanowionych w ramach Roku św. Józefa. W tym dniu pod przewodnictwem bpa Antoniego Długosza spotkali się na modlitwie czciciele św. Józefa aby podziękować Bogu za wszelkie łaski, jakich doznają przez wstawiennictwo Opiekuna Jezusa i Maryi. Na Uroczystość przybyli także członkowie Bractwa św. Józefa z parafii pw. Wniebowzięcia NMP i Narodzenia Pańskiego w Pajęcznie. Podczas Mszy św. bp Antoni Długosz wygłosił homilię skierowaną głównie do parafialnej młodzieży, która tego dnia otrzymała sakrament bierzmowania. W kazaniu mówił m.in. o trzech charyzmatach, jakie były pielęgnowane przez św. Józefa w Rodzinie Nazaretańskiej, a były to: modlitwa, praca i milczenie. Na zakończenie nabożeństwa ks. Biskup dokonał aktu zawierzenia parafii i wszystkich pielgrzymów opiece św. Józefa.

ROCZNICA I KOMUNII ŚWIĘTEJ

W niedzielę, 12 września, dzieci z kl. V obchodziły Rocznicę I Komunii Świętej. Tym razem nie w 3 grupach jak przed rokiem, ale wszystkie razem mogły stanąć przed ołtarzem, by powiedzieć Panu Jezusowi swoje DZIĘKUJĘ. Po homilii, w której ks. proboszcz zachęcał i mobilizował dzieci, aby nie ustawały w gorliwości i przez kolejny rok regularnie uczestniczyły w eucharystycznych spotkaniach, dzieci odnowiły swoje postanowienia pierwszokomunijne. W procesji z darami przedstawiciele grupy złożyli na ołtarzu swoje książeczki pierwszopiątkowe – świadectwo ukończenia nowenny Dziewięciu Pierwszych Piątków Miesiąca. Mając Jezusa w swoim sercu będą Go niosły innym, a przede wszystkim kochały drugiego człowieka, tak jak On.

„TY JESTEŚ PIOTR, CZYLI SKAŁA.....” (Mt 16, 18-19)

Zapraszamy na dziesiątek różańca z św. Janem Pawłem II

Ogromny kamień – symbol trwałości papiestwa i oparty o niego krzyż – znak wiary oraz tablice memoratywne upamiętniające ważne wydarzenia związane z papieżem – Polakiem, to monument papieski wokół którego powstał skwerek św. Jana Pawła II. Dzięki przyjaciołom naszej parafii z Żor, ozdobą skwerku jest od niedawna 300 – letnie drzewo oliwne oraz uformowany z kul cisowych różaniec, obsypany lawą wulkaniczną. Na placu zostały także zasadzone rośliny i krzewy ozdobne, umieszczone lampy parkowe oraz ławeczki. Miejsce to, stanowiące formę upamiętnienia i dziękczynienia, ma również zachęcać przechodniów do zatrzymania się, do podjęcia refleksji, a przede wszystkim modlitwy różańcowej – tak bardzo ukochanej przez Jana Pawła II.

Na skwerku rośnie także Dąb Niepodległości, pobłogosławiony przez papieża Franciszka w Watykanie, który został posadzony obok pomnika św. Jana Pawła II w trakcie obchodów 100-lecia Niepodległości Polski w 2018 roku.

ZA DARY TWOJE DZIĘKUJEMY CI, PANIE

Doroczne dziękczynienie za zebrane plony miało miejsce 5 września br. Dożynki rozpoczęły się od uroczystego wprowadzenia do kościoła wieńców żniwnych, przygotowanych przez wszystkie sołectwa z terenu parafii.
Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył i słowo Boże wygłosił ks. Stanisław Śleziak pochodzący z Kamesznicy w Beskidzie Żywieckim.

Miasta i Gminy Pajęczno p. Piotrem Mielczarkiem, – zarządu Akcji Katolickiej Archidiecezji Częstochowskiej, – Centrum Promocji i Rozwoju Inicjatyw

Gospodarzem tegorocznych dożynek było sołectwo Patrzyków, a zaszczytną funkcję starostów pełnili p. Adrian Bzdak i p. Beata Leszczyk. Wśród przybyłych gości znaleźli się Poseł na Sejm RP Paweł Rychlik, przedstawiciele: – władz samorządowych na czele z burmistrzem

Obywatelskich OPUS w Łodzi oraz lokalnych organizacji pozarządowych.
Po części obrzędowej uczestnicy przeszli do domu parafialnego, gdzie na początku usłyszeli najpiękniejsze arie operowe i operetkowe w wykonaniu znakomitego solisty Opery Śląskiej Juliusza Ursyna – Niemcewicza.
Po koncercie Starości dożynkowi zaprosili

wszystkich do udziału w pikniku rodzinnym, zabawach i pokazach przygotowanych z tej okazji przez Koła Gospodyń Wiejskich z Nowych Gajęcic i Patrzykowa oraz Parafialny Klub Seniora oraz OSP Makowiska.
W trakcie trwania dożynek – z inicjatywy „KGW Nowe Gajęcice" – był otwarty mobilny punkt szczepień przeciw Covid-19.

SZKOŁA ELEMENTARNA W MAKOWISKACH
W LATACH 1818-1832

Na początku XIX w., kiedy Polska przestała istnieć na mapie Europy, co światlejsi obywatele szukali nowych dróg zreformowania i unowocześnienia szkolnictwa, dostrzegając w tym działaniu szansę na ratowanie narodu. W czasach Księstwa Warszawskiego (1807) oraz w początkowych latach Królestwa Polskiego powiększyła się liczba szkół najniższego stopnia. Jednym z terenów, który otrzymał sieć szkół elementarnych był okręg pajęczański w obwodzie piotrkowskim, w województwie kaliskim.

Organizacja nauczania i nadzór nad nią

W Księstwie Warszawskim szkoła miała być utrzymywana przez wszystkich mieszkańców, zrzeszonych w tzw. towarzystwach szkolnych. W okręgu pajęczańskim w 1818 r. zorganizowanych było 15 towarzystw szkół elementarnych. Aby szkoła mogła funkcjonować trzeba było zapewnić budynek, zaangażować nauczyciela oraz przedstawić listę dzieci w wieku 7-14 lat, mających uczęszczać do szkoły. Po załatwieniu tych spraw składano wniosek o zatwierdzenie szkoły i zezwolenie na jej otwarcie. By zabezpieczyć minimum funduszy na utrzymanie szkoły, ustalono, że towarzystwa szkolne liczyć będą około 200 gospodarzy. Stąd też niejednokrotnie tworzyło je kilka wsi o mniejszej liczbie mieszkańców. W 1817 r. została ustanowiona funkcja organizatora szkół początkowych. Obowiązki te powierzano duchownym lub świeckim znanym z gorliwości o oświatę. W okręgu pajęczańskim organizatorem szkół elementarnych został ks. Józef Aleksy Paulicki (1767-1824), proboszcz parafii Pajęczno od 1802 r.

Towarzystwo Szkoły Elementarnej w Makowiskach powstało 26 września 1818 r. Należały do niego wsie: Cegielnia, Gajęcice, Garbacze, Kodroń, Ładzin Gajęcki, Ładzin Makowiecki, Majdy, Makowiska, Marzęcice, Nicpoń, Patrzyków, Strzelce i Trzebce. Było tam wówczas 192 gospodarzy. Etat szkoły, czyli wysokość kosztów utrzymania w ciągu roku szkoły oraz nauczyciela wynosił 530 zł 7,5 gr, w tym pensja nauczyciela 489 zł 7,5 gr. Po pewnym czasie wioski: Garbacze, Majdy Gajęckie, Majdy Makowieckie, Patrzyków, Strzelce i Trzebce zostały odłączone od szkoły w Makowiskach i przydzielone do szkoły elementarnej w Wąsoszu w okręgu częstochowskim. Przyczyną była zbyt duża odległość oraz kłopoty w przeprawianiu dzieci przez Wartę.

Izba szkolna - skansen

Nauczyciele i baza lokalowa

W roku 1820 nauczycielem w Makowiskach był Franciszek Piskorski. Do jego obowiązków, oprócz uczenia dzieci, należało także sporządzanie każdego miesiąca

sprawozdania o uczniach i o stanie materialnym szkoły. Szkoła w Makowiskach nie posiadała własnego budynku, dlatego nauka odbywała się w pomieszczeniach wynajętych od gospodarzy. Od 1808 r. Izba Edukacyjna wprowadziła zasadę zatrudniania do szkół elementarnych osób, które udowodnią kwalifikacje poprzez egzamin. Taki egzamin na odbył się 20 stycznia 1827 r. w Pajęcznie. Przeprowadził go ks. Michał Zagalski (1773-1832), następca ks. Paulickiego na stanowisku organizatora szkół elementarnych. Egzamin odbywał się ustnie i pisemnie, a przystąpił do niego Augustyn Piskorski, mieszkaniec Makowisk. W protokole zanotowano: 1. Urodzony w Makowiskach, lat 21, katolik 2. Początkowo uczył się w domu 3. Dalsze nauki pobierał w szkole w Wieluniu-ukończył 3 klasy 4. Uczył się również gry na fortepianie w Brzeźnicy 5. Bezżenny 6. Rodowity Polak, zna język polski 7. Czyta i pisze podług ortografii 8. Zdatny do dawania dzieciom nauki 9. Nie ma w nim szkodliwych namiętności 10. Posiada początki języka łacińskiego 11. W języku niemieckim pisze i czyta (nie mówi) 12. Zna rysunki, maluje 13. Zdatny do nauczania dzieci. W ocenie kwalifikacyjnej ks. Zagalski potwierdził przydatność Augustyna Piskorskiego do funkcji nauczycielskiej. Zostało to niebawem wykorzystane w rodzinnej miejscowości nauczyciela, ponieważ szkoła w Makowiskach została opuszczona przez nauczyciela Chwilczyńskiego.

Uczniowie

Od samego początku istnienia szkół elementarnych w okręgu pajęczańskim były trudności w regularnym uczęszczaniu dzieci do szkoły. Najwięcej uczęszczało w miesiącach zimowych. Większość dzieci zaczynała chodzić do szkoły w listopadzie lub grudniu - a nie jak zalecano na początku października – a z nastaniem wiosny duża część z nich przerywała naukę. Według ks. Paulickiego było to wynikiem niedbałości rodziców, a także wynikało z zatrudniania dzieci przy wypasaniu bydła i innych pracach gospodarskich. W szkole dzieci podzielone były na trzy grupy (klasy): poczynających, czytających i postępujących. Częste były jednak podziały na dziewczynki i chłopców, czy też wszyscy byli umieszczani razem, gdyż liczba uczęszczających dzieci do szkoły była bardzo niska. Jednym z zalecanych podręczników w tym czasie był elementarz Konstantego Wolskiego „Nauka początkowego czytania, pisania i rachunków" wydany w 1811r. w Warszawie. Niestety rodziców nie było stać na książki dla swych dzieci, ponieważ były one bardzo kosztowne. W roku 1826 było w Makowiskach 30 chłopców i 40 dziewczynek, którzy powinni chodzić do szkoły, jednak tylko 15 chłopców i 6 dziewczynek do niej uczęszczało. Postępy nauczania w dużej mierze zależały od dbałości i gorliwości nauczyciela. O nauczycielu szkoły w Makowiskach wyrażano się bardzo pozytywnie. Dlatego też „postępek znaczny którzy chcą mogą uczynić" pisał w raporcie ks. Borzęcki,

wikipedia.org

proboszcz parafii w Makowiskach, o uczniach miejscowej szkoły. W tym czasie szkoła w Makowiskach nadal nie posiadała własnego budynku, dlatego dzieci uczyły się w wynajętym domu.

W momencie śmierci ks. Michała Zagalskiego (1832 r.) w Makowiskach do Towarzystwa Szkoły Elementarnej należały następujące wsie: Cegielnia, Gajęcice, Ładzin Gajęcki, Ładzin Makowiecki, Makowiska, Nicpoń (dobra narodowe) i Marzęcice (dobra szlacheckie). Uposażenie nauczyciela, którym wtedy był Augustyn Piskorski wynosiło 447 zł, a nauczanie odbywało się nadal w wynajętej u gospodarzy izbie. Do szkoły uczęszczało 18 dzieci (12 chłopców i 6 dziewczynek).

Towarzystwo Szkoły Elementarnej w Jajkach (Jankach)

Towarzystwie Szkolne w Jajkach (należących wówczas do parafii Pajęczno) powstało 16 sierpnia 1818 r. Należały do niego następujące wsie: Grobelne Pustkowie, Jajki, Łążek, Wola Jajkowska, Wójtostwo Pustkowie i Zabranów. Liczyło ono 77 gospodarzy. Etat szkoły wynosił 380zł, w tym pensja nauczyciela 353zł. Niestety do otwarcia szkoły nie doszło, pomimo iż tamtejszy dziedzic Jan Stawinowski w czasie zawiązywania towarzystwa szkolnego przyrzekł postawić budynek szkolny. Kiedy jednak niespodziewanie zmarł, opiekunowie jego nieletniej córki Konstancji, Maruszewski i Brzozowski oświadczyli ustnie, że chłopom szkoła jest niepotrzebna i dlatego nie dotrzymają przyrzeczenia Stawinowskiego. Według danych z 24 sierpnia 1821r., w Jajkach było 59 dzieci w wieku szkolnym, jednak żadne z tych dzieci nie pobierało nauki. Powodem był brak zgody dominium na otwarcie szkoły. Było to w okresie działalności ks. Paulickiego, ale i później, gdy organizatorem szkół elementarnych został ks. Michał Zagalski, nie udało się doprowadzić do otwarcia szkoły w Jajkach.

Po śmierci ks. Zagalskiego organizatorem szkół w okręgu pajęczańskim został ks. Józef Łukasiewicz, który od razu powiadomił władze oświatowe o trudnościach związanych z działalnością szkolnictwa elementarnego. Było to spowodowane zapewne zmianą nastawienia zaborcy do oświaty po klęsce powstania listopadowego i przejęciem całkowitej kontroli oraz brakiem troski nad szkolnictwem stopnia elementarnego.

mgr Agnieszka Mesjasz

Opracowano na podstawie książek ks. Władysława P. Wlaźlaka: „Szkoły elementarne w okręgu pajęczańskim (1808-1832)", Częstochowa 2001 oraz „Kościelne dzieje Pajęczna (1251-2018)", Rzeszów 2018.

STATYSTYKI PARAFIALNE

Sakrament Chrztu

Przez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty Kościoła zostali przyjęci:

Konrad Marcin (27.06.2021)
Stella Maria (10.07.2021)
Wojciech (10.07.2021)
Miłosz (3.07.2021)
Laura (17.07.2021)
Konstanty (30.07.2021)
Adrianna Agata (7.08.2021)
Franciszek Józef (04.09.2021)
Jakub Marcin (04.09.2021)
Adam Jerzy (26.09.2021)

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Łukasz i Katarzyna (14.08.2021)
Maciej i Aleksandra (14.08.2021)
Krzysztof i Natalia (21.08.2021)
Michał i Agata (4.09.2021)
Michał i Marta (18.09.2021)
Mateusz i Monika (18.09.2021)
Łukasz i Weronika (25.09.2021)

Po wieczną nagrodę do Domu Ojca odeszli:

Bolesława Kochel, ur. 1927 (†30.06.2021)
Henryk Kotyla, ur. 1953 (†30.06.2021)
Stanisław Bęben, ur. 1934 (†08.07.2021)
Hanna Steczkowska, ur. 1934 (†05.09.2021)
Małgorzata Wdowińska, ur. 1972 (†07.09.2021)

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

„MUSZĘ BYĆ ŚWIĘTYM I TO JAK NAJWIĘKSZYM" (św. Maksymilian Maria Kolbe)

Z okazji przypadającej w sierpniu br. 80. rocznicy heroicznej śmierci św. Maksymiliana Marii Kolbego, jaką poniósł w obozie koncentracyjnym Auschwitz, odwiedziliśmy Niepokalanów – miejsce, z którym tak bardzo związał On swe życie. Historia życia o. Maksymiliana wciąż zachwyca. Wielkie wrażenie zrobiły na nas eksponaty, fotografie i cenne pamiątki prezentujące drogę do świętości tego niezwykłego człowieka, jakie mogliśmy oglądać

Przed Bazyliką Mniejszą w Niepokalanowie

w muzeum poświęconym jego osobie. Po Eucharystii pielgrzymi zwiedzili starą kaplicę, która jest kolebką klasztoru. To najstarszy budynek w klasztorze, gdzie modlił się święty, odprawiał Msze święte, głosił konferencje, a bracia składali śluby zakonne. Potem byliśmy jeszcze w innych miejscach dokumentujące historię ponad 90 lat istnienia klasztoru i wydawnictwa założonego w szczerym polu, które po 12 latach wydawało „Rycerza Niepokalanej" w milionowym nakładzie. Klasztor stanowił samowystarczalne miasteczko z własną piekarnią, strażą pożarną i elektrownią. Do dziś jest największym męskim klasztorem w Polsce.

Kaplica Pokoju w Niepokalanowie

Dalszym punktem wycieczki była wizyta w Żelazowej Woli, gdzie znajduje się dom urodzenia Fryderyka Chopina oraz Pałac Radziwiłłów w Nieborowie, którego wnętrza zachwyciły nas różnorodnością i bogactwem zachowanego wyposażenia.

Przed dworkiem w Żelazowej Woli

Żelazowa Wola - park

Nieborów - wnętrze pałacu

Nieborów - ogród barokowy

„BOGU NA CHWAŁĘ, LUDZIOM NA RATUNEK"
Historia OSP Makowiska (cz. 2)

Od 1988 roku rozpoczyna się rozbudowa i modernizacja budynku remizy. W tym czasie prezesem zarządu jest dh Kazimierz Kotyla, naczelnikiem dh Stanisław Woźniak, z-cą naczelnika dh Ryszard Wojtasik, sekretarzem dh Stanisław Kotyla (kierowca), skarbnikiem dh Jan Foltyński, gospodarzem dh Józef Nowak, członkami zarządu dh Stanisław Mruszczyk, dh Kazimierz Kutarba, dh Józef Padowski. W 1991 roku OSP Makowiska otrzymuje samochód bojowy Star 266. 3 maja tego roku ks. Kazimierz Mądry uroczyście poświęcił pojazd służący zapewnieniu ochrony przeciwpożarowej lokalnej społeczności.

4 marca 1995 roku OSP Makowiska jako jedna z pierwszych w województwie częstochowskim i pierwsza w gminie Pajęczno, decyzją Komendanta Głównego PSP zostaje włączona do Krajowego Systemu Ratowniczo - Gaśniczego. W 1998 roku, w 85 lecie istnienia straży w Makowiskach, została poświęcona remiza oraz odbyło się uroczyste przekazania sztandaru. Poświęcenia dokonał ks. Stanisław Ładocha. Kolejne lata, dzięki zaangażowaniu Zarządu, w tym dh Grzegorza Rogalewicza, pełniącego również społeczną funkcję Komendanta Gminnego OSP gminy Pajęczno, to nieustanny rozwój Ochotniczej Straży Pożarnej w Makowiskach, m.in. dzięki pozyskaniu wnioskowanych środków pieniężnych z różnych źródeł finansowania. Dzięki ciężkiej pracy administratywistycznej pozyskano samochód lekki z funkcją gaszenia Ford Transit (2003), samochód gaśniczy z modułem ratownictwa technicznego Man (2016), samochód lekki ratownictwa technicznego z funkcją gaszenia pożarów Iveco Daily (2020), narzędzie hydrauliczne do ewakuacji osób m.in. z zakleszczonych pojazdów Lukas (2013), motopompę Tohatsu (2014) oraz łódź z silnikiem zaburtowym (2019) a także wykonana został termomodernizacja budynku remizy (2015).

Działania podczas powodzi
- zatopiona droga. Prusicko, 2006 r.

Usuwanie skutków nawałnicy, 2015 r.

2 maja 2016 roku w 1050 rocznicę Chrztu Polski OSP Makowiska na miejsce zniszczonego krzyża przed remizą od ul. Radomszczańskiej ufundowała nowy krzyż, który wznieśli dh. Kazimierz Kotyla, dh Andrzej Matyja, dh Przemysław Rogalewicz, dh Łukasz Mesjasz oraz dh Sławomir Pomaranik. Po uroczystej mszy św. z udziałem przedstawicieli prawie wszystkich jednostek OSP z terenu gminy Pajęczno, krzyż został poświęcony.

Pożar lasu, tereny KWB Bełchatów, 2009 r.

Każdego roku jednostka OSP Makowiska bierze udział w kilkudziesięciu akcjach ratowniczych (przykładowo w roku 2019 - 24 zdarzenia, 2020 - 45 zdarzeń). Z powyższych wyjazdów pożary stanowiły około 1/3 interwencji, pozostałe to ratownictwo techniczne, w szczególności na drogach, działania przy podtopieniach, usuwanie owadów błonkoskrzydłych, itp.) Oprócz wyjazdów do interwencji jednostka bierze udział również w ćwiczeniach i zabezpieczeniach, wyjazdach gospodarczych oraz wyjazdach związanych z zagrożeniem COVID.

Przedstawiona tu krótka historia OSP Makowiska nie byłaby pełna bez przypomnienia Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej, której działalność przy Szkole Podstawowej w Makowiskach zainicjowali w 1987 roku nauczyciele Genowefa Biernacka

i Bogdan Kula. MDP skupiała młodzież zainteresowaną działalnością na rzecz ochrony przeciwpożarowej i chętną do bezinteresownej służby w szeregach OSP. Drużyna ta odnosiła sukcesy na zawodach pożarniczych w kraju i za granicą. Największym osiągnięciem było zdobycie w roku 1988 przez drużynę dziewczęcą I miejsca na zawodach drużyn strażackich w Czechosłowacji oraz II miejsca na zawodach w Austrii.

Przez 108 lat istnienia straży pożarnej w Makowiskach, mieszkańcy okolicy zawsze mogli liczyć na swoich strażaków, gotowych nieść pomoc o każdej porze dnia i nocy w myśl zawołania: „Bogu na chwałę, ludziom na pożytek".

Historia jednostki zrelacjonowana została przez dh Kazimierza Kotylę na podstawie zapisów Kroniki OSP w Makowiskach, prywatnych zapisków oraz wspomnień naocznych świadków, druhów naszej jednostki.

JUBILEUSZ 100-LECIA KRZYŻA NA CZERKIESACH
Święto Rodzinne Franczaków

Na dzień 24 lipca 2021 r. wyznaczyliśmy zjazd rodzinny. Powód nie był przypadkowy. W tym roku przypadła setna rocznica postawienia przez naszego dziadka Walentego Franczaka krzyża przy drodze w Czerkiesach. Dziadek żyjący w latach 1873-1939, ufundował ten krzyż sto lat temu, jako wotum dziękczynne za ocalenie jego rodziny przed strasznym żniwem grypy „hiszpanki".

W latach 1918-1920 na świecie szalała pandemia grypy hiszpańskiej. Zebrała ona ponad 50 milionów ofiar śmiertelnych, a więc ponad dwa razy więcej niż I Wojna Światowa. Nie ominęła także Czerkies. Prawie każda rodzina straciła jednego lub więcej bliskich. Rodzina Franczaków ocalała.

Jak mocno musiał prosić Boga, aby uchronił jego rodzinę od tej strasznej zarazy? Tego nie wiemy, ale Bóg go wysłuchał, nikt z najbliższych nie umarł na hiszpankę.

W lipcu, sto lat później, w piękny słoneczny dzień - odświętnie wystrojeni potomkowie Walentego przybyli przed krzyż. Było nas dużo: wnuki, prawnuki, praprawnuki i prapraprawnuki, mieszkańcy Czerkies oraz goście z Makowisk – około 160 osób.

Tak jak przed stu laty wysłuchałeś prośby mojego pradziadka o ocalenie rodziny przed „hiszpanką", tak teraz wysłuchaj próśb naszych o oddalenie od mieszkańców Czerkies, Makowisk i potomków Walentego, zarazy Covid19 – na kolanach Cię o to prosimy.

Ks. Proboszcz odprawił uroczystą mszę świętą. Byłoby to bardzo zwyczajne spotkanie rodzinne jakich wiele, gdyby nie emocje związane z krzyżem. Ja osobiście mocno się wzruszyłam. Gdy przyjechaliśmy w piątek wieczorem (jak pielgrzymi – 12 osób, ze Szczecina i Gryfina), wszyscy mieszkający obok krzyża, nasza najbliższa rodzina, wyczekiwali na nas jak za dawnych lat. Tak jakby życie toczyło się na drodze. Ołtarz przy krzyżu był już przygotowany.

Serdeczne powitania i uściski, i ich oczy czekające na aprobatę, że jest pięknie, wzruszyły mnie do łez. Widać było, jak spada stres z Jacka i Zenka – to oni byli odpowiedzialni za techniczną stronę przygotowań. Za brzózki, za flagi i estetykę miejsca. Resztę, czyli dekoracje, wykonały dziewczyny: Adela, Renia i Monika.
Moje następne wzruszenie to widok mieszkańców Czerkies w letnim gorącym słońcu, zgromadzonych i nieco rozproszonych w cieniu, oczekujących na przyjazd księdza.
Widok ludzi, którzy w naturalny sposób nie są w stanie pójść do kościoła, a jeszcze zagrożeni są pandemią Covid19. Dziękowałam Bogu, że świeci słońce i mogę mieć okulary, bo widać byłoby jak lecą mi łzy.

I jeszcze jedno wzruszenie, które przeżywa się mając tak wspaniałą RODZINĘ: POKOLENIE WALENTEGO.
Wszyscy przyjezdni – było nas dużo z różnych miejsc Polski - zostali z wielką radością i starannością przyjęci. Czuło się, że jesteśmy radością dla miejscowych. To wywołało we mnie dumę, że oto pochodzę z TAKIEJ RODZINY. Bardzo się cieszę, że nam się udało! Bo pandemia, bo różne przeciwności życiowe, nie zniechęciły komitetu organizacyjnego i pozwoliły doprowadzić sprawę do finału. Tym spotkaniem udowodniliśmy sobie i naszym młodszym pokoleniom, że zostawiamy ślad i utwierdzamy ich w przekonaniu, że pochodzimy z rodziny, której DZIADEK już sto lat temu, pokazał, że każda modlitwa jest wysłuchana. A krzyż? Zawsze będzie tu stał. Wrósł w otoczenie. Wrósł w Czerkiesy.

A POTEM SPOTKANIE BIESIADNE! Było bardzo serdeczne, bardzo taneczne, bardzo, bardzo zacieśniające naszą więź rodzinną. Wiem, że na zawsze pozostanie w naszej pamięci i w naszych sercach. Liczę, że wkrótce znów będziemy mogli widywać się z tymi, z którymi chcemy, kiedy chcemy i w dowolnej ilości. Już dziś na to spotkanie patrzę (może dlatego, że patrzę z daleka) z jeszcze większym sentymentem, bo spotkań rodzinnych w dużym gronie bardzo mi brakuje.

Relacja: Elżbieta Perenc
Foto: Monika Kapuścińska

Krzyżu, ty jesteś oparciem żywota,
Ty mi otwierasz szczęścia jasne wrota.
Sztandarze święty,
pod twym zbawczym cieniem
Rodzi się życia nieśmiertelna siła;
Co było słabe, owiane zwątpieniem
Z śmierci do życia
twa moc je wskrzesiła;
Kto cię ukocha, pod twym cieniem stanie,
Tego niewoli nie skrępują pęta;
Ty jesteś siłą, ty jesteś zbawieniem,
Chrystus przez ciebie przyniósł nam zbawienie,
Kiedy na tobie umarł z Bożej woli.
Dziś zdroje łaski przez ciebie spływają,
Tyś jest oparciem ziemskiego żywota,
Ty nam otwierasz szczęścia jasne wrota.

(wybrane fragmenty)

św. Teresa od Jezusa

